

Drahá T,

někdo by Ti musel podsunout sedmičku vína nebo tvrdý alkohol, abys byla slepá ke všem přesunům, které lidé přes léto dělali. Na dobříšský kostel také nedolehla prázdninová nuda a místní farníci měli energie habaděj.

První, co udělali, bylo přesunutí šatníku.. Ojedné neděli totiž přišli všichni lidé do kostela v džínách. Odsunuli své běžné nedělní sváteční oblečení na jindy a měli z toho takovou radost, že se začali po mši vesele fotit.

Za pár týdnů se zase přesunuli do Prahy, kde slavil narozeniny Stanislav. Promítaly se tam fotky z jeho mládí i divoké puberty, které už Stanislav zasunul hluboko do své mysli. Vše skončilo filmem, v němž se dobříšský starosta nasunul do Pastoračního centra sv. Tomáše, kde se stal králem I. patra.

Lidé si také začali podsouvat nové drby na místní dva kněze:

První drb se roznesl rychle, když se začalo povídat o tom, že Karel ve skutečnosti nejedí v týdnu pryč, aby učil ve škole. Takhle výmluva mu prý slouží jen k tomu, aby se ve skutečnosti mohl přesunovat za svými psy, které kdesi tajně schovává.

Druhý drb se sune na veřejnost pomalu. Vždycky jen v náznamech, když si zmatení lidé povídají o Petrovi, který má údajně jezdit po okolí Dobříše na kole. Ano, čteš správně, na kole! To je ale prokazatelný nesmysl, protože kněží se přesouvají všude zásadně v autě a to pokud možno nadpozemskou rychlostí.

Měj se hezky a někdy vyzkoušej džíný v kostele, myším taky chutnají.

Tvoje dobříšská kostelní myš
Šedivka

Redakční rada Tomáše: P. Petr Blecha OCD, Michal Klimt, Helena Kylarová, Dr. Josef Musil (šéfredaktor), P. Karel Satoria, Dr. Klára Sochorová, Jana Svobodová, Vladimír Šafář, Ing. Bára Šafářová, Bc. Jana Šigutová.
Tomáš a Tomík na webu (barevně): <http://www.farnostdobris.cz/>

Tomáš

Číslo 106

Podzim 2012

OBČASNÍK DOBŘÍŠSKÉ FARNOSTI

STAREJ SE O SEBE

Účastníci akce „Králíky 2012“ vědí, o co jde. Pro neúčastníky malé vysvětlení: Jde o vzkaz doručený z nebe sv. Antonínovi, když měl chuť zabývat se nevěrou a nedostatkem lásky k Bohu, spatřovanými u jeho bližních. Těmi slovy „starej se o sebe“ ho Bůh neodbyl, ale instruoval. Je důležité a povinné vidět lidi kolem a třeba i sdílet Ježíšovu „lítost nad zástupy“, neúčinnější ale zůstává zabývat se svým stavem, protože ten je rozhodující při každém zájmu a zamýšlené pomoci či asistenci v dobrém díle pro druhého.

11. říjen tohoto roku je den, který připomíná padesáté výročí zahájení 2. vatikánského koncilu. Jan XXIII., papež, který rozuměl potřebám doby, svolal shromáždění biskupů celého světa, aby se znovu sklonili nad úkolem jak být Církvi, tedy jak být „Boží láskou k tomuto světu“. Ne, že by Církev do té doby usilovala o něco jiného, svět se ale změnil, a to i ve svých zraněních, rozvoji a schopnostech naslouchat. Snaha po nové srozumitelnosti s využitím všeho, co bylo objeveno, potřeba přizpůsobení jazyka a způsobů předávání, to charakterizovalo koncilní úsilí.

Výroční den spojil letos papež Benedikt XVI. se dnem zahájení Roku víry. O co v něm má jít? Papež konstatuje, že Církev je v krizi. Proč? Protože se do vážného krizového stavu dostali ti, kdo Církev vytvářejí, kdo Církvi jsou. V podstatě my všichni. Projevuje se to stejně jako v jiných oblastech: „produkuje“ se - zde je třeba uvést hlavně svátosti - a stále méně lidí projevuje zájem o „produkty“ Církve; ti, kdo produkují, jsou z toho deprimovaní a unavení až otrávení, opouštějí službu, noví přirozeně nemají zájem do toho deklinujícího procesu vstoupit, a i ti, co vydrží, pracují na výdrž bez hlubšího smyslu, kterému by opravdu důvěřovali, bez hlubšího zájmu, s takřka nulovou ochotou osobního nasazení.

Ano, s tím zápasí evropská Církev. V této papežově iniciativě nejde o pozvání k aktivismu, k hromadění zviditelňovacích akcí. Zve nás k poctivému hledání a poznání pravdy, která bolí, ale i zachraňuje. Je nezbytné rozpoznat, jak nebezpečný a paralyzující je křesťanský minimalismus, spokojený se základními

projevy příslušnosti k náboženskému katolicismu, jak sterilizující a zbavující elánu je neochota uvěřit tomu, co je o nás Kristem řečeno: „...budte dokonalí jako váš Otec, ...ať lidé vidí to, co děláte a chválí za to Boha, ...chtějte dělat ještě větší věci než já...“; tak náš Ježíš zve. Papež správně rozpoznal, že víra, která je schopná podílet se na zdraví světa, je víra jednotlivých křesťanů, kterou ve společenství, ale přesto každý sám v sobě, kultivuje. Je pravda, že je jedna víra, ale ne víra hromadná. Jen ze své, opravdu mé víry jsem schopen vycházet a o ní přesvědčivě promluvit. Ze společné víry jsem schopen se radovat pouze tehdy, vím-li z vlastní zkušenosti, co to je mít radost z toho, že jsem věřící. A jen tato radost z víry se chce sdělit a vede mne tedy k tomu mluvit o ní a nabídnout ji. Jsme zpět u zásady „starej se o sebe“.

Tak se jmenuje dlouhodobý kurz, který k Roku víry nabízíme. Pojmeme ho jako „pokračovací školu“, pro ty, kdo se chtějí svou vírou zabývat a hlubším poznáním toho, co nám Bůh nabízí, se otevřít i větší radosti ze svého křesťanského povolání. Není tak těžké rozpoznat, zda je člověk rád, že věří, a tím je dána přesvědčivost, která je součástí naší služby druhým.

Aby byla tato permanentní formace umožněna všem, jsme připraveni nabídnout formu několikrát v měsíci opakovaných stejných přednášek, a to jednak pro již existující skupiny (např. manželé, senioři), ale i pro skupinu „open“ - pro nezařazené. Další měsíc by bylo ve stejném režimu nabídnuto téma navazující. Cílovou skupinou jsou všichni od 14 let s opravdovým zájmem pracovat na sobě. Účast přihlášených se předpokládá jako závazná, neboť půjde o na sebe navazující témata. Chceme začít v listopadu, termíny budou včas upřesněny. Podrobnosti budou součástí nedělních ohlášek.

Přejeme Vám i sobě vytrvalost a chuť do díla.

Karel a Petr

Poděkování O. Stanislava Góry dobříšským farníkům

Moji milí,

velmi rád bych vám touto formou poděkoval za vše, čeho se mi od vás dostalo u příležitosti oslav mých 50. narozenin.

Přiznám se, že jsem se dlouho rozhodoval, jakým způsobem toto jubileum oslavit. Přál jsem si, aby oslavy byly především vzájemným setkáním lidí, které jsem za svůj život potkal, a kteří, každý jedinečně, přispěli k oslavě Pána v mém životě. Od začátku jsem věděl, že to bude velmi těžké, zvláště organizačně, ale tato myšlenka a touha mě neopouštěly a dávaly smysl všemu namáhání.

Musím upřímně říci, že skutečnost nadmíru převýšila mé očekávání. Byl jsem velmi dojatý, když jsem viděl (a lidé o tom i svědčili), že si ta setkání lidé užívali – vy, dobříšští, moji současní spolufarníci z Vršovic i bývalí ze Stodůlek, spolu s mými přáteli z Polska. Opravdu to fungovalo: jelikož mě samého s těmi lidmi pojí

Str. 2

ánskou pohádku ve vlastním ochotnickém podání. Možná i tudy vede cesta - nabízet, co umíme sami. Divadelní představení „Rychlé šípy“ v podání příbramského divadla je výborné, ale ani ono nezaplnilo sál Kulturního domu.

Plakáty na každém rohu, každou neděli výzva „přijďte“ přímo od ambonu, ale našince aby jeden na našem festivalu pohledal. A je to škoda, je to především další příležitost ke vzájemnému setkávání a nemyslím, že k tomu stačí jeden společenský večer.

Mimochodem, výstava fotografií Pavla Rejska „FOTO(V)ZÁŘÍ“ je stále ještě ke shlédnutí v Pastoračním centru sv. Tomáše.

Všichni organizátoři se shodují v tom, že je zřejmě třeba zvolit nový přístup k přípravě, výběru i realizaci tohoto festivalu a v neposlední řadě i k jeho propagaci. Zkrátka, chce to nové tváře, je třeba omladit tým organizátorů a vytvořit „Kolegium pro přípravu DZ“. A to je výzva pro ty, kdo si přejí i nadále zachovat tento festival a zkusit hledat nový pohled a přístup. Kdo bude mít zájem zapojit se do přípravy Dobříšského záření 2013, ať se přihlásí našim pastoračním asistentkám M. Svárovské nebo L.. Musilové.

Myslím, že by bylo velkou chybou opustit tuto cestu propagace dobré kultury od nás křesťanů k ostatním občanům města a okolí. Pojdme si to vzít jako úkol a hledáme, jak zlepšit naši nabídku i její propagaci. Nejsme odděleni od města, jsme jeho součástí a ono také od nás mnoho očekává. A právem.

Jana Svobodová

Pozor, pozor! Výzva a šance

pro všechny, kteří mají svého koníčka či zálibu!

Na Pastorační radě zazněl skvělý nápad (nechci jmenovat, ale napadlo to P. Karla) uspořádat výstavu, kde by mohli představit svá díla lidé z našeho společenství, kteří ve svém volném čase něco malují, slepují, sestavují, skládají, sbírají, pletou, háčkují, síťují, drátkují, natáčejí... atd.

Proto vyzýváme vás, kteří něco podobného děláte: nebojte se svá díla ukázat ostatním, podělte se s druhými o svoji radost! Tvořte, malujte, vymýšlejte... zatím je čas, termín pro výstavu se rýsuje od začátku února do konce března. Věříme, že výstava bude stát za to! Na vernisáži (možná i v průběhu) výstavy pak bude šance pro ty, jejichž díla nejsou vidět, ale jsou slyšet - zejména pro hudebníky, ale také pro ty, jejichž dílo je možné shlédnout jen po krátký čas: pro filmaře, tanečníky, komiky, baviče apod.

Prosíme, neváhejte a přijďte si popovídat o tom, co děláte – buď přímo za P. Karlem nebo do kanceláře; můžete také zavolat na tel. 602 308 881. Konečnou podobu dostane pak výstava (případně průvodní akce) podle vašich nabídek, podle názorů autorů a s přihlédnutím k radě výtvarného odborníka.

Těšíme se na vaše nápady!

Ludmila Musilová

Str. 7

PRAVIDELNÉ AKCE V PASTORAČNÍM CENTRU sv.TOMÁŠE V DOBŘÍŠI

Po	14.00-16.00 20.00-21.00	Posezení při čaji, knihovna Modlitební setkání (za farnost)	malý sál učebna	
Út	19.30 15.00-16.00 15.00-16.00	Setkání pastorační rady Setkání pro děti 5. a 6. třídy Setkání pro 7. – 9. třídu	malý sál malý sál host. pokoj	dle oznám. *) od 23.10.
St	10.00-11.00 18.00-18.45	Modlitba růžence Slavení Eucharistie	učebna velký sál	
Čt	13.00-14.00 14.00-15.00 14.00-15.00 15.00-16.00 15.00-16.00	Klubičko pro děti 4- 5 let Klubičko pro děti 1. třídy Setkání pro děti 2. třídy Setkání pro děti 3. třídy Modlitby matek	klubovna klubovna malý sál malý sál host. pokoj	
Pá	8.30-10.30 9.40-11.10 16.00-17.30 18.00-19.00 19.00-21.00	Zpívánky pro děti Barvička Možnost svátosti smíření Slavení Eucharistie Setkání mládeže „Spolčo“	velký sál malý sál dle dohody velký sál velký sál	dle oznám. *)
Ne	10.00-11.30 15.00-17.00 16.00-18.00 17.00-19.00 20.05	Agapé po eucharistii Setkání manželů I Setkání manželů II Setkání „Odpadlíků“ Volejbal	velký sál host. pokoj dle dohody dle dohody „Stará“ ZŠ	dle oznám. *) 3. ne v měs. 2. ne v měs. 4. ne v měs.

*) Upřesnění najdete v „oznámení na neděli“ nebo v Kalendáři akcí a také na www.farnostdobris.cz

Nabízíme pronájem společenského sálu na rodinné oslavy. Bližší informace v kanceláři farnosti nebo na tel. 318 521 677.

Dobříšské záření 2012 a jak dál?

Již 13 let nabízejí farnosti katolická a evangelická širší dobříšské veřejnosti svůj kulturní program. Je to snaha doplnit kulturu ve městě i o křesťanský pohled formou koncertů, večerů se zajímavými hosty, pořady pro děti apod. Jistě ne všechny pořady jsou ryze křesťanské, jsou však poskytovány těmi, kdo také s tímto festivalem sympatizují. Přestože je nabídka docela pestrá, je rok od roku těžší najít takový program, který by motivoval více zájemců. Zcela se propadá zájem o folkovou muziku a kupodivu i o koncerty vážné hudby, byť jsou provedeny ve vysoké profesionální kvalitě, je zájem menší, než si zaslouží. Naproti tomu večery se zajímavým hostem jsou vyhledávány: letos byl zájem o názory ministra Petra Fialy opravdu velký a bylo to oboustranně příjemné setkání. Také neděle (nejen) pro děti se setkává s velkým úspěchem, zvláště letos, kdy rodiče připravili dětem indi-

pouto přátelství, musí podobné pouto vzniknout i mezi nimi navzájem! Měl jsem z toho velikou radost. Děkuji vám, že jste přišli a přispěli k nádherné atmosféře.

Navíc bych každému knězi, ale vlastně každému člověku, přál, aby mohl prožít to, co jsem při oslavách prožíval já. Tolik projevů přízně, tolik ujištění, že moje konání v životě mělo smysl! Prožil jsem skutečné „paradiso“! Rád bych vám všem moc a moc poděkoval za vaši lásku ke mně, za vaši obětavost, vydanost a věrnost Pánu. Ujišťuji vás, že každé setkání, které jsem během svého života s vámi prožil, mě požehnaným způsobem proměnilo. Jsem vděčný každému z vás, že jste se se mnou podělili o sebe a o dobré věci, které v sobě máte. Jsem Pánu vděčný za čas, který jsem s vámi mohl prožít.

Podle Hospodinova přikázání Izraelci vyhlašovali padesátý rok jako milostivé léto, rok propuštění z otroctví, odpuštění dluhů. I pro mne příprava na padesáté jubileum byla zároveň pokáním za promarněné situace, za všechno, co jsem v životě měl učinit a z nějakých důvodů neučinil, a prosbou za odpuštění. Moje největší lítost pramení z toho, co je nejspíše bolestí a křížem každého kněze, a to je nedostatek času. Uvědomuji si, že jsem mnohým lidem způsobil zranění tím, že jsem příliš chvátal a nedal jsem člověku v konkrétní situaci to, co by býval potřeboval. A stejně i mí přátelé museli mít se mnou vždy velkou trpělivost, když jsem s nimi při setkáních strávil jen minimálně nezbytný čas, a pak už jsem zase běžel dál. Nebudete možná věřit, jakým způsobem Pán mojí modlitbu pokání vyslyšel. Poprosil jsem svou kmotřenku o spolupráci při vytváření mé narozeninové pozvánky. Sama od sebe na ni dala text z knihy proroka Izajáše 58,13-14. Vůbec nevím, co ji to napadlo. Ale pak jsem pochopil, že je to slovo pro mne: „...když budeš sobotu nazývat svým blahem, Hospodinovým svatým a slavným dnem, a budeš ji slavit tak, že upustíš od svých cest, aby sis nedělal, co chceš, a s řečmi přestaneš, tehdy v Hospodinu rozkoš nalezeš a já tě dovedu do výšiny země...“.

Milí přátelé, protože nemohu s každým z vás promluvit a každého zvláště obejmout, přijměte, prosím, místo toho tento dopis jako mé osobní poděkování. Ujišťuji vás o svých modlitbách za vás, vaše rodiny i vaši farnost. Vyprošuji Boží požehnání pro Vás.

S úctou váš Stanislav Góra

Kdo hledá, najde...

V zemi, kde se podle oficiální statistiky hlásí 94,5% obyvatel k řecké pravoslavné církvi, bývá někdy oříškem najít katolický kostel. Pro cizince, který sem přijel na dovolenou, to bývá ještě složitější.

Letos jsme měli v tomto ohledu štěstí, patřičný objekt jsme našli několik minut chůze od našeho hotelu. Byl zasvěcený Padre Piovi. Byl to vlastně první kostel, který jsem viděl s tímto zasvěcením. Vždyť je to teprve 10 roků, co papež Jan Pavel II. Otce Pia kanonizoval.

Eucharistie pro cizince byla sloužena v angličtině v neděli večer. Před začátkem chodil jáhen kostelem a ptal se přítomných na jejich mateřštinu. Když zaslechl, že jsme Češi, omluvně se pousmál.

Milé překvapení jsme zažili při pozdravení pokoje. Přišla k nám starší paní a měkkou slovenštinou nám přála pokoj - zaslechla totiž, co jsme odpověděli jáhnovi.

ŠF

Co se děje jinde

Římská církev je katolická, tedy celosvětová. Takže je dobré se občas zajímat o to, co se děje jinde. Zkusíme v každém čísle Tomáše upozornit alespoň na jednu takovou významnou a zajímavou událost a na její souvislosti, i když výběr bude jistě subjektivní.

Ačkoli křesťanství ve Velké Británii prošlo různými nečasy, do úpadku má daleko. Vyplývá to z průzkumu provedeného anlikánským teologem Davidem Goodhewem. Jak spočítal, za posledních 30 let počet křesťanských míst kultu v Anglii a Walesu vzrostl o pět tisíc.

Katolický pohled, vyjádřený primasem Anglie a Walesu arcibiskupem Vincentem Nicholsem, je vyváženější. O dynamismu křesťanství ve Velké Británii svědčí např. současný nárůst kněžských povolání: V příštím roce bude vysvěceno 38 novokněží, což je téměř dvakrát víc než loni. Podstatné přitom je, že nejde o jev ojedinělý, nýbrž o trvalejší trend. Nejvýrazněji ji dosvědčuje diecéze Southwark u Londýna, která má dnes 26 seminaristů, zatímco v roce 2005 jich měla sotva 10. Situace se změnila, když biskup zahájil zvláštní pastorační povolání. - Podobně je tomu s povoláními do ženských řeholí. Za poslední tři roky se počet novicek v Anglii a Walesu zvýšil téměř trojnásobně - z šesti na sedmáct. "I v této oblasti lze mluvit o trvale vzestupné tendenci," říká sestra Cathy Jonesová, zodpovědná za centrum pro povolání. Dosvědčuje to také letošní den otevřených dveří. Do klášterů se přišlo podívat 30 mladých žen. "Něco podobného jsme tady nezažily už 30 let," dodává anglická sestra z řádu Nanebevzetí Panny Marie.

Na druhou stranu arcibiskup Nichols přiznává, že na některých místech katolíků ubývá. Tento rozpor lze podle mého názoru pochopit nejsnáze tak, že se v Anglii zlepšují poměry uvnitř církevních institucí, ale stále se nedaří úspěšně komunikovat s lidmi mimo církve, takže staří odcházejí a noví nepřicházejí. -jm-

KALENDAŘ AKCÍ ŘÍJEN – LISTOPAD 2012

14.10.	Ne	16:00	PCSVT	– Setkání manželů II
19.10.	Pá	19:30	PCSVT	– Povídání s P. Pavlem Budským: „Jak se žije v Ekvádoru“ - o projektu pomoci ekvádorským dětem, do něhož se zapojily v loňském roce naše farnosti - s promítáním a s ochutnávkou místní speciality
20.10.	So	6:50	KRÁSNÁ HORA	– Setkání mládeže příbramského vikariátu (odjezd autobusu je od kostela v Dobříši).
21.10.	Ne	15:00	PCSVT	– Setkání manželů I
28.10.	Ne	17:00	PCSVT	– Setkání odpadlíků
1.11.	Čt		Slavnost všech svatých	
		18:00	DOBŘÍŠ kostel	– Slavení eucharistie
2.11.	Pá		Památka zemřelých	
		18:00	DOBŘÍŠ kostel	– Slavení eucharistie
4.11.	Ne	15:00	DOBŘÍŠ hřbitov	– Modlitba za zemřelé
9.11.	Pá	19:00	PCSVT	– P. F. Horák O.Carm.: Přednáška o odpouštění
11.11.	Ne	16:00	PCSVT	– Setkání manželů II
18.11.	Ne	10:00	PCSVT	– Vernisáž a agapé
		15:00	PCSVT	– Setkání manželů I
19.11.	Po	9:00	SVATÉ POLE	– Slavení eucharistie a „pěkná hodinka“
20.11.	Út	19:30	PCSVT	– Setkání pastorační rady
25.11.	Ne	17:00	PCSVT	– Setkání odpadlíků

Stručné zprávy ze zasedání Pastorační rady dne 18.9.2012

• Tak především se můžeme těšit na další duchovní seminář, který připravují P. Karel a P. Petr. Jde o formační program a zároveň je tento projekt příspěvkem k Roku víry. Seminář začne v listopadu a přihlášení do něj bude závazné (viz str. 1). Aby se více podnítil zájem o slavení eucharistie ve všední dny, budou každý první a třetí pátek v měsíci kytarové mše.

• Dobrou zprávou je, že se daří získávat pomocníky, kteří jsou ochotni uklízet v kostele. Díky za to. Rozpis služeb je stále na nástěnce v kostele, pokud jsou tam prázdná místa, je třeba je doplnit.

• PR byla informována o průběhu festivalu Dobříšské zářeni a především o tom, že pokud bude i nadále zájem pokračovat v této kulturní nabídce, je třeba vytvořit nový tým lidí, kteří budou akci připravovat (viz str. 6).

• PR dále odsouhlasila pravidelný příspěvek naší farnosti na hospicové hnutí a to v částce 500 Kč měsíčně.

Ze zápisu PR vybrala J. Svobodová